

Sygn. akt IV KK 317/21

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie **J. K.**

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 stycznia 2021 r., sygn. akt VII Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 września 2020 r.,
sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W imieniu skazanego kasację połączoną z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia wniósł jego obrońca, zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Na uzasadnienie przedmiotowego wniosku obrońca podniósł, że „uzasadniony jest tym, iż jego wykonanie powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty. W przedmiotowej sprawie w ocenie obrony istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji. Wykonywanie lub wykonanie w całości orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki”.

Rozpoznając przedmiotowy wniosek Sąd Najwyższy stwierdza, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Argumentacja obrońcy nie zawiera żadnych przesłanek, które mogłyby zadecydować o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia kontroli instancyjnej. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Ponieważ obrońca powołuje się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2021 r., w sprawie III KK 424/20, (LEX nr 3121357), mające przemawiać za uwzględnieniem przedmiotowego wniosku, to należy stwierdzić, że jakkolwiek pogląd wyrażony w tym judykacie należy zaakceptować w pełni, to odnosi się on nieco do innych realiów procesowych, niż występujące w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy stwierdził wówczas – „Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia powinien być wyraźnie połączony z wykazaniem wysokiego prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych i w związku z tym nieodwracalnością dolegliwości, jakie poniósłby skazany, bez wstrzymywania wykonania tego orzeczenia”. Rzecz w tym, iż w sprawie J. K. nie wykazano ani owego „wysokiego prawdopodobieństwa”, ani „nieodwracalności dolegliwości”. Należy podkreślić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż art. 532 § 1 k.p.k. stwarza możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wtedy tylko, kiedy istnieją podstawy do stwierdzenia tak oczywistego i rażącego naruszenia prawa, że uzasadnia to wniosek, iż prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest szczególnie wysokie. Pozwala to wówczas - wyjątkowo - odstąpić od racji respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń, przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2004 r., V KK 199/04, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 1253*).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.